

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА МОНТАНА

/приета с р-е №36/12.02.2008 г./; изм. с р-е 231/29.01.09 г.; 398/21.01.2010г./; 568/25.01.2011 г.;
789/19.12.2013 г.; 1177/27.01.2015 г. 273/13.09.2016 г.

Глава първа

Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Монтана.

Чл.2. /изм. с р-е 273/13.09.2016 г./ В общински бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. **568/25.01.2011 г.** Туристически данък.
8. /нова с р-е 273/13.09.2016 г./ Данък върху таксиметров превоз на пътници.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) /доп. с р-е 273/13.09.2016 г./ Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година с изключение на т.8 от чл.2.;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. /нова с р-е 273/13.09.2016 г./ Местните данъци се заплащат в брой или ПОС терминално устройство на касите на общинската администрация, безкасово по съответната сметка или с пощенски запис.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на Данъчно осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) **568/25.01.2011г.** Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) /р-е **398/21.01.10г./; 568/25.01.2011г.** В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по ЗМДТ се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

Чл.6. Общинският съвет обсъжда и информира гражданите и бизнеса за предложенията за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7.(1) /доп. с р-е 273/13.09.2016 г./ С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на

територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) /р-е 231/29.01.09г./; /р-е 398/21.01.10г./ 568/25.01.2011г. отменя се

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) 568/25.01.2011г. Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) 568/25.01.2011г. За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се в отдел "Местни приходи" при община Монтана, пл. "Жеравица" №1

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.

Чл.15. Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17.(1) отменя се

(2) /р-е 398/21.01.10г./ 568/25.01.2011г Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

(3) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(5) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителът на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския

съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 – 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите

по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) /р-е 398/21.01.10г./ Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност

(4) р-е 231/29.01.09г. Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната .

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0,7 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2,5 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. отменен с р-е 1177/27.01.2015 г. /доп. с р-е 273/13.09.2016 г./

Чл. 40 (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен

адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчното облекчение по чл.59, ал.2 и 3 от ЗМДТ, когато в регистъра има данни за екологичната категория на превозното средство.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрацията на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрацията.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл.44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл.168 от Закона за данък върху добавената стойност-документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрацията на превозните средства по чл.55, ал.7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.”

Чл.41. (1) За леките автомобили размера на данъка се определя съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство, както следва:

1. до 37 kW включително – 0,34 лв. за 1 kW;
2. над 37 kW до 55 kW включително – 0,40 лв. за 1 kW;
3. над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;
4. над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;
5. над 110 kW – 1,23 лв. за 1 kW;

В зависимост от годината на производство данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл.55, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в следните размери:

1. товарно ремарке – 10 лв.
2. къмпинг ремарке - 20 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 15 лв.,

а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 24 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 30 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 40 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 60 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 80 лв.

6. над 750 куб. см – 110 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – 4 лв.

2. над 400 кг – 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача 80 лв.

2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 150 лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил до 12 т технически допустима максимална маса е в размер 10 лв. за всеки започнат тон товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.
	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	665 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1381 лв.
	38	-	1007 лв.	1369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1228 лв.
	40	-	1228 лв.	1817 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 100 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 200 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 5 лв.

2. над 18 kW до 37 kW включително – 7 лв.

3. над 37 kW – 10 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 25 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер 50 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса (в тона):		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси

А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.
	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер на 2 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за един джет - в размер 100 лв.

3. за ветроходни и моторни яхти - в размер 30 лв. за всеки започнат бруто тон;

4. за скутери - в размер 3 лв. за киловат;

5. за влекачи и тласкачи - в размер 0,14 лв. за киловат;

6. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 20 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 12 лв.

3. за делтаплан – 12 лв.

4. за мотоделтаплан – 20 лв.

5. за свободен балон – 30 лв.

6. за планер – 30 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.

Чл. 46. отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.

Чл.47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв.,

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна

дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесенят, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони и размер по населени места.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) р-е 231/29.01.09г. Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и т. 31 от Приложение №4 към Глава втора, Раздел V от Закона за местните данъци и такси, дължат само за дейността по т.3

(4) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(7) /р-е 398/21.01.10г./ При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. 568/25.01.2011г физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват

с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) **/р-е 398/21.01.10г./** Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в община Монтана, в случай че на територията ѝ се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) **/р-е 398/21.01.10г./** Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на община Монтана, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника,.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

568/25.01.2011г

Раздел VI

Туристически данък

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58. (1) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 3, ал. 1 размера на данъка в граници от 0,20 лв. до 3,00 лв. за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва: за селата 0,30 лв. за нощувка, а за град Монтана 0,50 лв. за нощувка.

(3) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(4) Дължимият данък по ал. 3 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(5) **отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.**

(6) **отменен с р-е 1177/27.01.2015 г.**

Чл.59. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 10, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

/нов с р-е 273/13.09.2016 г./

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 60.(1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61.(1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 550 (петстотин и петдесет) лева.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 62.(1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по Чл. 61х., ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на Общината, ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 64.(1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \frac{\text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПГДТПП} \times \text{БМ}}{12}, \text{ където}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПГДТПП е платеният годишен данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65. Данъкът по чл. 61 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 64, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. (1) **568/25.01.2011г** За 2011 г. Общинският съвет определя размерите на данъка върху недвижимите имоти до 31 януари 2011 г. В случай че в този срок не са определени нови размери, за 2011 г. се прилага размерът на данъка върху недвижимите имоти, действащ към 31 декември 2010 г.

§ 2. **нов 568/25.01.2011г** (1) Общинският съвет определя размерите на туристическия данък за 2011 г. до 31 януари 2011 г.

(2) Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011 г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда - 0,60 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 0,80 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 1,00 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 1,00 лв. за нощувка.

(3) Декларацията по чл. 61р, ал. 5 от ЗМДТ не се подава за предоставените нощувки през 2010 г.

§ 3. **нов 568/25.01.2011г** Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок два месеца от влизането в сила на ЗИДЗМДТ предоставят писмена декларация с информация за броя на леглата в средството за подслон или мястото за

настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма.

§ 4. До определяне на размерите за данъкът при придобиване на имущества по чл.44, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на размерите действащи към 31 декември 2009 г

§ 5. / р-е 398/21.01.10г./ (1) За 2010 г. първата вноса по чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ /данък върху недвижимите имоти/ се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) / р-е 398/21.01.10г./ На предплатилите за цялата година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто

§ 6. / р-е 398/21.01.10г./ За притежаваните нежилищни имоти и за нежилищните имоти, върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване, предприятията подават декларации по чл. 14 в срок до 30 юни 2010 г.

§ 7. (1) За 2008 г. първата и втората вноса на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 8. /нов с р-е 273/13.09.2016 г./ За 2017 г. общинският съвет определя размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници до 30 септември 2016 година.

§ 9. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 10. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от(след разгласяването ѝ по приетия от общинския съвет начин).

Приложение № 1 към чл. 56

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка		
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:		
	гр. Монтана (сума за стая, лв.)	Останали населени места (сума за стая, лв.)
1 и 2 звезди	200 лв.	25 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения - данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
	гр. Монтана (за място,лв.)	Останали населени места (за място,лв.)
а) ресторанти:		
1 - 2 звезди	15 лв.	1 лв.
3 звезди	30 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване		
1 - 2 звезди	8 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":		
1 - 2 звезди	8 лв.	1 лв.
3 звезди	20 лв.	2 лв.
г) кафе-ладкарници:		
1 - 2 звезди	8 лв.	1 лв.
3 звезди	30 лв.	3 лв.
д) барове:		
- дневни:		
2 звезди	30 лв.	3 лв.
3 звезди	52 лв.	10 лв.
- нощни:		
2 звезди	39 лв.	5 лв.
3 звезди	65 лв.	20 лв.
е)бюфети,каравани и павилиони -за обект:	300 лв.	75 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта - данъкът се определя за 1 кв. м		

нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	
гр. Монтана	Останали населени места
4 лв.	2 лв. <i>за 1 кв.м</i>
4. Платени паркинги-данъкът се определя за мястозапаркиране според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
20 лв.	5 лв. <i>за брой място</i>
5. Дърводелски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
200 лв.	50 лв.
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
110 лв.	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
700 лв.	500 лв.
8. Обущарски и шапкарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
40 лв.	40 лв.
9. Металообработващи услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
200 лв.	100 лв.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
200 лв.	60 лв.
11. Машинописни и/или копирни услуги - данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
224 лв.	180 лв.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
280 лв.	130 лв.
13. Маникюр, педикюр - данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
100 лв.	60 лв.
14. Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
70 лв.	60 лв.
15. Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
200 лв.	180 лв.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
300 лв.	190 лв.
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
400 лв.	280 лв.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
132 лв.	100 лв.

19. Стъкларски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
132 лв.	100 лв.
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
200 лв.	47 лв.
21. Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
600 лв.	300 лв.
22. Компаньонки и компаньони - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
3520 лв.	3000 лв.
23. Масажистки и масажисти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
660 лв.	500 лв.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
2100 лв.	2000 лв.
25. Фотографски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
300 лв.	200 лв.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
300 лв.	100 лв.
27. Санитарни възли, наети под аренда - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
190 лв.	150 лв.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
71 лв.	50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
61 лв.	50 лв.
30. Заложни къщи:	
гр. Монтана	Останали населени места
6600 лв.	3000 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
60 лв.	30 лв.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта:	
гр. Монтана	Останали населени места
390 лв.	300 лв.
33. Игри с развлекателен или спортен характер - данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
а) развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон:	
гр. Монтана	Останали населени места
112 лв.	100 лв.

б/ минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол, спийтбол, минибаскетбол, бридж, табла:		
	гр. Монтана	Останали населени места
	10 лв.	8 лв.
в) зали за боулинг и кегелбан - за игрален коридор, и билиард - за маса:		
	гр. Монтана	Останали населени места
	55 лв.	40 лв.
34. Фитнес центрове и спортни зали - данъкът се определя според местонахождението на обекта: за квадратен метър площ:		
	гр. Монтана	Останали населени места
	2 лв.	1,5 лв.
за фитнес уред:		
	гр. Монтана	Останали населени места
	400 лв.	300 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта:		
	гр. Монтана	Останали населени места
	187 лв.	133 лв.
36. Мелничарски услуги:		
а) мелници за брашно - 18 лв. на линеен сантиметър от дължината на млевната линия		
б) мелници за фураж стационарни - 600 лв.		
37. Услуги с атрактивен характер:		
а) корабчета		750 лв. на брой;
б) лодки		450 лв. на брой;
в) яхти		900 лв. на брой;
г) джетове		900 лв. на брой;
д) влакчета		30 лв. на място;
е) файтони		75 лв. на място;
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения		150 лв. на брой оборудване;
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кънки, сноубордове, шейни		150 лв. на брой оборудване;
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши		150 лв. на място;
к) детски колички и моторчета		150 лв. на брой;
л) стрелбища		300 лв. на брой стрелбище.
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства-данъкът се определя за брой моторно превозно в следните размери		
	гр. Монтана	Останали населени места
а) мотопеди, мотоциклети	275 лв.	200 лв.
б) други МПС	550 лв.	400 лв.
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства – 2000 лв. за брой моторно превозно средство		
40. Услуги със земеделска и горска техника - данъкът се определя за брой техника, както следва:		
а) комбайн - 330 лв.;		
б/ трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и др. Самоходни и самодвижещи се машини – 110 лв.		
в) прикачни, навесни и стационарни машини - 11 лв.		